C/2023/1067

15.12.2023

P9_TA(2023)0195

Resursele proprii: un nou început pentru finanțele UE, un nou început pentru Europa

Rezoluția Parlamentului European din 10 mai 2023 referitoare la resursele proprii: un nou început pentru finanțele UE, un nou început pentru Europa (2022/2172(INI))

(C/2023/1067)

Parlamentul European,

— având în vedere articolul 311 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE),

— având în vedere rezoluția sa din 29 martie 2007 privind viitorul resurselor proprii ale Uniunii Europene ([1]),

— având în vedere Regulamentul (UE) 2021/1119 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 iunie 2021 de instituire a cadrului pentru realizarea neutralității climatice și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 401/2009 și (UE) 2018/1999 („Legea europeană a climei") ([2]),

— având în vedere raportul final și recomandările Grupului la nivel înalt privind resursele proprii referitor la viitoarea finanțare a UE, adoptate în decembrie 2016,

— având în vedere Decizia (UE, Euratom) 2020/2053 a Consiliului din 14 decembrie 2020 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene și de abrogare a Deciziei 2014/335/UE, Euratom ([3]),

— având în vedere Acordul interinstituțional din 16 decembrie 2020 dintre Parlamentul European, Consiliul Uniunii Europene și Comisia Europeană privind disciplina bugetară, cooperarea în chestiuni bugetare și buna gestiune financiară, precum și privind noile resurse proprii, inclusiv o foaie de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii ([4]) („AII"),

— având în vedere rezoluția sa din 15 decembrie 2022 referitoare la extinderea cadrului financiar multianual 2021-2027: un buget al UE rezilient, adaptat noilor provocări ([5]),

— având în vedere propunerea Comisiei de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 privind sistemul de resurse proprii ale Uniunii Europene (COM(2021)0570),

— având în vedere Comunicarea Comisiei intitulată „Următoarea generație de resurse proprii pentru bugetul UE" (COM(2021)0566),

— având în vedere poziția sa din 16 septembrie 2020 referitoare la proiectul de decizie a Consiliului privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene ([6]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 mai 1965 referitoare la propunerile Comisiei Europene privind finanțarea politicii agricole comune (PAC) și crearea de resurse proprii pentru CEE ([7]),

— având în vedere decizia Consiliului din 21 aprilie 1970 privind înlocuirea contribuțiilor financiare ale statelor membre cu resursele proprii ale Comunităților ([8]),

([1]) JO C 27 E, 31.1.2008, p. 214.
([2]) JO L 243, 9.7.2021, p. 1.
([3]) JO L 424, 15.12.2020, p. 1.
([4]) JO L 433 I, 22.12.2020, p. 28.
([5]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0450.
([6]) JO C 385, 22.9.2021, p. 256.
([7]) https://www.cvce.eu/en/obj/european_parliament_resolution_on_commission_proposals-en-9c67ed5c-af04-4eab-bf89-445996e987f1.html.
([8]) JO L 94, 28.4.1970, p. 19.

— având în vedere Tratatul din 22 aprilie 1970 de modificare a unor dispoziții bugetare din Tratatele de instituire a Comunităților europene și din Tratatul de instituire a unui Consiliu unic și a unei Comisii unice a Comunităților europene ([9]) (Tratatul de la Luxemburg);

— având în vedere modificările adoptate la 22 iunie 2022 la propunerea de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2003/87/CE de stabilire a unui sistem de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii, a Deciziei (UE) 2015/1814 privind instituirea și funcționarea unei rezerve de stabilitate a pieței pentru sistemul de comercializare a emisiilor de gaze cu efect de seră din Uniune și Regulamentul (UE) 2015/757 ([10]),

— având în vedere amendamentele adoptate din 22 iunie 2022 referitoare la propunerea de regulament al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a mecanismului de ajustare la frontieră (CBAM) ([11]),

— având în vedere poziția sa din 16 decembrie 2020 referitoare la propunerea de regulament al Consiliului de stabilire a cadrului financiar multianual pentru perioada 2021-2027 ([12]),

— având în vedere concluziile Consiliului European adoptate la 21 iulie 2020,

— având în vedere proiectul-pilot intitulat „Studiu de fezabilitate pentru reutilizarea socială a activelor înghețate și confiscate ca urmare a sancțiunilor UE adoptate în urma agresiunii militare a Rusiei împotriva Ucrainei” ([13]),

— având în vedere articolul 54 din Regulamentul său de procedură,

— având în vedere avizul Comisiei pentru afaceri economice și monetare și al Comisiei pentru afaceri constituționale,

— având în vedere scrisoarea Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară,

— având în vedere raportul Comisiei pentru bugete (A9-0155/2023),

A. întrucât, în conformitate cu articolul 311 din TFUE, Uniunea trebuie să-și asigure mijloacele necesare pentru realizarea obiectivelor și implementarea politicilor sale, iar bugetul său, fără a aduce atingere altor surse de venit, trebuie să se finanțeze în întregime din resurse proprii; întrucât articolul 311 din TFUE prevede și că Consiliul trebuie să consulte Parlamentul European înainte de a adopta o decizie privind resursele proprii;

B. întrucât un nivel ridicat al contribuțiilor bazate pe venitul național brut (VNB) face ca deciziile bugetare să depindă prea mult de statele membre; întrucât bugetul Uniunii este finanțat și din resurse proprii autentice, prin taxe vamale și taxa pe valoarea adăugată (TVA), pe care statele membre tind să le considere contribuții naționale la bugetul Uniunii;

C. întrucât Curtea de Justiție a Uniunii Europene a hotărât că „exercitarea de Parlament a competenței sale bugetare în ședință plenară constituie un moment fundamental al vieții democratice a Uniunii” ([14]);

D. întrucât foaia de parcurs în vederea introducerii de noi resurse proprii în AII cu caracter juridic obligatoriu obligă instituțiile să mențină chestiunea finanțării bugetului Uniunii printre prioritățile agendei politice pentru a asigura o cale viabilă de refinanțare a datoriilor contractate în contextul NextGenerationEU (NGEU) și prevede că Comisia ar putea include în al doilea pachet de noi resurse proprii o taxă pe tranzacțiile financiare și o contribuție financiară legată de sectorul corporativ sau o nouă bază fiscală comună a societăților;

E. întrucât necesitatea de a rambursa NGEU, valurile de șocuri economice și sociale ale invadării neprovocate și nejustificate a Ucrainei de către Rusia, impactul puternic al inflației asupra bugetului Uniunii și intensificarea cursei mondiale de modelare a viitorului producției de tehnologii energetice curate, alimentată de intervenții publice masive din partea puterilor mondiale, cum ar fi Legea SUA privind reducerea inflației, precum și alte provocări emergente ale Uniunii, subliniază necesitatea de a reevalua sistemul de resurse proprii al Uniunii, prin exploatarea întregului potențial al noilor resurse proprii autentice în vederea asigurării unei finanțări sustenabile a bugetului Uniunii pe termen lung;

([9]) JO L 2, 2.1.1971, p. 1.
([10]) JO C 32, 27.1.2023, p. 108.
([11]) JO C 32, 27.1.2023, p. 320.
([12]) JO C 445, 29.10.2021, p. 240.
([13]) PP 07 23 05.
([14]) Hotărârea din 2 octombrie 2018, *Republica Franceză/Parlamentul European*, C-73/17, ECLI:EU:C:2018:787, punctul 35.

F. întrucât pandemia de Covid-19 a avut repercusiuni majore asupra structurii sociale și economiei Uniunii și implică dificultăți pe termen lung pentru redresarea noastră economică și socială; întrucât pandemia a scos la iveală importantele nevoi de finanțare în Europa, care pot fi abordate cel mai bine prin acțiuni comune privind politici esențiale;

G. întrucât Raportul privind rezultatele finale ale Conferinței privind viitorul Europei din 9 mai 2022 include o propunere prezentată în plen conform căreia „UE trebuie să țină seama de impactul social și economic al războiului împotriva Ucrainei, asigurând o adaptare a guvernanței sale economice la noul context geopolitic, precum și consolidarea propriului buget prin noi resurse proprii”; întrucât, în cadrul Conferinței privind viitorul Europei (CoFoE), cetățenii UE au propus atât consolidarea bugetului Uniunii prin noi resurse ([15]) proprii, cât și ca Parlamentul să decidă cu privire la bugetul Uniunii, acesta fiind un drept al parlamentelor la nivel național ([16]);

H. întrucât Parlamentul și-a exprimat deja poziția în favoarea eliminării tuturor corecțiilor și rabaturilor, a simplificării resurselor proprii bazate pe TVA, a unității bugetului UE și a utilizării de amenzi și alte taxe ca surse de venit suplimentar pentru bugetul Uniunii;

I. întrucât, în decembrie 2021, Comisia a prezentat o propunere legislativă care va introduce trei noi categorii de resurse proprii, bazate pe sistemul de comercializare a certificatelor de emisii (ETS), pe mecanismul de ajustare la frontieră în funcție de carbon (CBAM) și, respectiv, pe primul pilon al Convenției Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) privind impozitarea societăților comerciale la nivel internațional;

J. întrucât poziția Parlamentului din 23 noiembrie 2022 privind propunerea de decizie a Consiliului de modificare a Deciziei (UE, Euratom) 2020/2053 privind sistemul de resurse proprii al Uniunii Europene ([17]) a sprijinit în linii generale această propunere și a considerat-o un pas important, deși insuficient; întrucât Consiliul continuă să examineze propunerea;

K. întrucât legislația sectorială privind ETS și CBAM urmează să fie adoptată în al doilea trimestru al anului 2023; întrucât este în continuare necesar să se asigure organizarea convenției multilaterale referitoare la primul pilon al acordului OCDE și punerea sa în aplicare armonizată la nivelul Uniunii;

L. întrucât se observă primele semne ale efectului pozitiv al politicii privind resursa proprie bazată pe plastic nereciclat,

Argumente în favoarea reformării politicii de venituri a bugetului UE

1. declară că finanțele UE trec printr-o perioadă critică în care lipsa reformelor ar avea efecte negative extrem de grave asupra viitorului Uniunii Europene, a politicilor sale, a obiectivelor și asupra încrederii europenilor și a investitorilor în Uniune;

2. subliniază importanța crucială și din ce în ce mai mare a bugetului Uniunii în realizarea obiectivelor-cheie în materie de politici ale UE, a programelor sale emblematice și a capacității sale de adaptare în situații de criză; subliniază multiplele provocări cu care se confruntă UE, cum ar fi consolidarea autonomiei sale strategice deschise, în special în domeniile politicii industriale, sănătății, spațiului, materiilor critice, substanțelor chimice, rezilienței, încetarea dependenței sale de combustibilii fosili din Rusia, promovarea tranzițiilor verzi și digitale, nelăsând pe nimeni în urmă, combaterea schimbările climatice și criza biodiversității, realizarea Pilonului european al drepturilor sociale, asigurarea egalității de gen, finalizarea uniunii sanitare și a uniunii energetice și finanțarea proiectelor comune importante, cum ar fi cooperarea în domeniul apărării, al protecției civile și al spațiului; reamintește declarația Comisiei conform căreia nevoile neprevăzute create de război în Europa depășesc cu mult mijloacele disponibile din actualul cadru financiar multianual (CFM); consideră că toate noile politici ale Uniunii și dificultățile cu care se confruntă aceasta trebuie să implice noi mijloace financiare și resurse suplimentare;

3. reafirmă, în acest sens, că o finanțare solidă, fiabilă și rezilientă a bugetului Uniunii necesită un set diversificat și extins de resurse proprii; este convins că există un potențial imens în cadrul unei reforme bine concepute a resurselor proprii ale Uniunii, nu numai pentru consolidarea finanțării nevoilor bugetare ale Uniunii, ci și pentru stimularea rezultatelor sale în materie de politici, îmbunătățirea echilibrului fiscal dintre Uniune și statele membre și creșterea valorii adăugate a finanțelor publice în general;

([15]) CoFoE, propunerea 16.
([16]) CoFoE, propunerea 39.
([17]) Texte adoptate, P9_TA(2022)0404.

4. reamintește că Uniunea este obligată să ramburseze principalul și dobânda fondurilor împrumutate în cadrul Planului de redresare al UE; reamintește, în acest sens, că instituțiile Uniunii au adoptat un „plan de rambursare” sub forma unui acord interinstituțional obligatoriu juridic care stabilește o foaie de parcurs pentru introducerea de noi resurse proprii cu scopul de a acoperi în totalitate costurile îndatorării; reamintește, în acest context, că ratingul triplu AAA al Uniunii ca debitor cvasi-suveran depinde, printre altele, de fiabilitatea și credibilitatea acțiunilor întreprinse de instituții, ca urmare a angajamentului lor politic de a introduce noi resurse proprii; reamintește că costurile de rambursare a împrumuturilor din Instrumentul de redresare al Uniunii Europene (EURI) și fluctuațiile acestora au deja un impact negativ asupra bugetului Uniunii și solicită din nou Comisiei să abordeze problema EURI în cadrul evaluării CFM la jumătatea perioadei și să plaseze linia de buget EURI peste plafoanele CFM;

5. reamintește poziția sa menționată mai sus din 23 noiembrie 2022 referitoare la propunerea de modificare a Deciziei privind resursele proprii; reamintește că a aprobat în linii mari inițiativa de a introduce trei noi surse de venituri, având la bază ETS, CBAM și veniturile primului pilon al acordului OCDE;

6. își exprimă așteptările sale ridicate legate de faptul că, având în vedere resursele proprii bazate pe ETS și pe CBAM, se va da în cele din urmă curs cererii de lungă durată privind o mai bună corelare a veniturilor bugetului Uniunii cu politicile de mediu și se va ține seama de argumentele privind integrarea aspectelor legate de climă în politicile privind cheltuielile și veniturile; ia act de faptul că negocierile sectoriale privind CBAM și ETS au condus la un acord; consideră salutar faptul că textele juridice rezultate din Directiva ETS și Regulamentul CBAM rămân pe deplin compatibile cu propunerea privind resursele proprii; solicită instituțiilor Uniunii să evalueze în detaliu implicațiile în ceea ce privește estimările veniturilor; insistă să nu se utilizeze astfel de analize ca pretext pentru blocarea procesului decizional și invită Consiliul să acționeze cât mai rapid posibil în vederea adoptării textelor juridice relevante; recunoaște, de asemenea, faptul că, pe termen foarte lung, pe măsură ce procesul de decarbonizare continuă conform planului, randamentul resurselor proprii ecologice va scădea;

7. observă că trimiterea actuală din propunerea privind resursele proprii la resursele proprii provenite din veniturile primului pilon al acordului OCDE/G20 va trebui actualizată în conformitate cu convenția multilaterală și cu directiva Uniunii aferentă pentru a pune în aplicare într-un mod armonizat dispozițiile în statele membre; este, cu toate acestea, foarte îngrijorat de faptul că negocierile privind reforma primului pilon avansează prea lent la nivel mondial;

8. consideră că aceste noi resurse proprii sunt necesare pentru a evita ca următoarea generație de europeni să plătească prețul rambursării principalului și a dobânzii aferente fondurilor împrumutate în cadrul NGEU, fie printr-o sarcină mai mare pentru contribuabili, fie prin reduceri ale bugetelor programelor obișnuite ale Uniunii, cu un impact direct asupra beneficiarilor și a titularilor de proiecte; este ferm convins că instituțiile Uniunii și actorii politici ar trebui să comunice mai clar cetățenilor meritele bugetului Uniunii și ale veniturilor acestuia; ia act de solicitarea legitimă a europenilor privind un nivel mai ridicat de justiție socială și fiscală; avertizează cu privire la orice încercare de a reduce finanțarea politicilor obișnuite ale Uniunii în favoarea rambursării datoriei Uniunii, deoarece o astfel de abordare ar pune în pericol obiectivele pe termen lung ale UE, cum ar fi convergența economică, socială și teritorială, cercetarea și inovarea sau tranziția verde și cea digitală;

9. regretă că modul actual de finanțare a bugetului Uniunii îl supune constrângerilor bugetare naționale, conducând astfel la o presiune descendentă nejustificată asupra volumului său global – deja modest – și la o logică a „rentabilității echitabile”, care nu reflectă pe deplin principiul solidarității, aflat în centrul procesului de integrare al Uniunii; consideră că această structură constituie unul dintre principalele motive care împiedică Uniunea să își îndeplinească în mod eficace toate sarcinile și angajamentele; este foarte preocupat de ritmul lent în care s-au înregistrat progrese în cadrul procesului de modernizare a sistemului de resurse proprii de la crearea Comunităților Europene;

10. regretă că Consiliul nu a aprobat încă primul pachet de noi resurse proprii; invită statele membre din cadrul Consiliului să adopte noile resurse proprii din primul pachet convenit la 14 decembrie 2021 fără întârziere, în regim de urgență; este profund îngrijorat, cu toate acestea, de faptul că sumele generate de noile resurse proprii nu vor fi suficiente pentru a acoperi toate rambursările și costurile îndatorării în cadrul NGEU (estimate la cel puțin 15 miliarde EUR pe an în medie până în 2058); invită, prin urmare, Comisia să prezinte următorul set de propuneri cât mai curând posibil și nu mai târziu de al treilea trimestru al anului 2023; insistă ca aceste propuneri să țină seama de prioritățile Parlamentului, astfel cum sunt prezentate în prezentul document;

Diversificarea surselor de finanțare ale UE și găsirea unui nou echilibru al veniturilor

11. îndeamnă toți actorii să își continue eforturile de identificare a unor resurse proprii noi, de preferință veritabile, și a altor surse de venituri pentru bugetul Uniunii, cu scopul de a acoperi integral cheltuielile globale preconizate pentru rambursarea principalului și a dobânzilor aferente fondurilor împrumutate prin instrumentul NGEU și de a consolida bugetul Uniunii, în contextul renunțării la principiul consacrat al ponderii de „1 % din PIB-ul UE"; consideră că introducerea de resurse proprii noi, dincolo de ce s-a convenit în AII obligatoriu din punct de vedere juridic, ar aduce beneficii de durată, nu numai prin succesul politicilor Uniunii, ci și prin faptul că i-ar conferi Uniunii un statut de emitent de datorii credibil și inteligent;

12. subliniază, prin urmare, că veniturile din resursele proprii suplimentare ale Uniunii trebuie să fie suficiente nu numai pentru a acoperi serviciul datoriei obligațiunilor UE, inclusiv dobânzile aferente, ci și pentru a susține și a facilita investițiile europene necesare după 2026;

13. consideră că partea de venituri a bugetului Uniunii ar trebui utilizată strategic pentru a consolida competitivitatea și sustenabilitatea Uniunii și pentru a promova inovarea în UE, precum și justiția socială, fiscală și de mediu; subliniază că resursele proprii verzi ar trebui să fie completate de resurse proprii bazate pe impozite provenind din sectorul corporativ din motive de suficiență, echivalență fiscală (actorii care beneficiază de avantajele oferite de Uniunii și de piețele sale deschise ar trebui, de asemenea, să contribuie în mod echitabil la finanțarea acesteia) și de corectitudine generală în materie de distribuție între statele membre și sectoare;

14. subliniază că, pentru a face față crizei climatice și crizei biodiversității, este necesară o mobilizare suplimentară a mai multor resurse și o reevaluare a politicilor actuale de stimulare din UE; este ferm convins că partea de venituri din bugetul Uniunii poate fi utilizată atât pentru a descuraja anumite comportamente negative, cât și pentru a permite investiții în vederea realizării tranziției verzi către o economie neutră din punctul de vedere al emisiilor de dioxid de carbon; subliniază importanța acestor politici pentru atingerea obiectivelor pentru 2030 și 2050, în special în ceea ce privește reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eliminarea treptată a combustibililor fosili;

Impozitul pe profit (BEFIT)

15. așteaptă cu interes prezentarea viitoarei inițiative a Comisiei, intitulată „Business in Europe: Framework for Income Taxation (Întreprinderile din Europa: cadru de impozitare a profitului) (BEFIT), din al treilea trimestru al anului 2023; îndeamnă Comisia să propună un cadru de reglementare unic privind impozitul pe profitul societăților la nivelul Uniunii, bazat pe componentele cheie ale unei baze fiscale comune și pe alocarea profiturilor între statele membre, folosind o formulă de calcul sau de repartizare a impozitului pe profit bazat pe normele BEFIT, ca o nouă resursă proprie, în spiritul foii de parcurs; se așteaptă ca noua abordare privind această resursă proprie bazată pe impozitul pe profitul societăților să ofere un răspuns la problemele legate de diferențele naționale în materie de impozitare a societăților, care au împiedicat până în prezent instituirea unei resurse proprii în acest domeniu, și să ofere posibilitatea unui domeniu de aplicare larg, care să cuprindă mai multe societăți active pe piața unică, fără a se limita la grupul restrâns al celor mai mari și mai profitabile întreprinderi multinaționale care fac obiectul primului pilon al acordului OCDE; avertizează că, în cazul în care negocierile privind primul pilon al OECD nu se încheie într-un interval de timp rezonabil, Comisia ar trebui să ia în considerare alte surse de venituri de la marile corporații care își desfășoară activitatea pe piața unică;

„O taxă echitabilă la frontiere" a UE

16. regretă faptul că lanțurile de producție pentru anumite produse care intră pe piața unică a Uniunii implică lucrători din țări terțe care nu primesc un salariu decent și care, în unele cazuri, trăiesc în sărăcie extremă; subliniază că importul unor astfel de mărfuri în Uniune duce la o concurență neloială („dumping social");

17. invită, prin urmare, Comisia să inițieze o consultare a părților interesate și o evaluare aprofundată a impactului cu privire la o posibilă propunere legislativă privind un „mecanism echitabil la frontieră", care să impună întreprinderilor care importă bunuri pe piața unică a Uniunii să plătească lucrătorilor angajați în țări din afara UE, în cadrul lanțului lor mondial de aprovizionare, un salariu zilnic care să depășească pragul de sărăcie relevant și să fie suficient pentru a le permite să iasă din sărăcia absolută, astfel cum este definită de organizațiile internaționale relevante; subliniază că, dacă o companie importă pe piața unică a UE produse fabricate de lucrători din țări terțe ale căror remunerații se situează sub un prag fix, încălcând această legislație, compania ar trebui să plătească o taxă echivalentă cu diferența dintre acest prag și salariul efectiv pe care îl primesc lucrătorii săi; consideră că veniturile provenite din cheltuielile suportate în cursul punerii în aplicare a unei astfel de măsuri ar trebui să revină bugetului Uniunii; se așteaptă ca Comisia să furnizeze o estimare a impactului asupra condițiilor de muncă din țările din afara UE, precum și a compatibilității unei astfel de măsuri cu normele relevante ale OMC; consideră că o astfel de măsură ar putea spori competitivitatea întreprinderilor care produc în Uniune și care respectă anumite standarde de muncă, condiții de muncă și niveluri salariale; invită Comisia ca, atunci când ia în considerare un „mecanism echitabil la frontieră", să țină seama de învățămintele desprinse din mecanismele comparabile existente în Uniune și la nivel mondial, cum ar fi CBAM;

Taxa pe tranzacțiile financiare (TTF)

18. solicită din nou Comisiei să includă serviciile financiare, inclusiv tranzacțiile financiare, în cel de-al doilea pachet de resurse proprii; invită Comisia, prin urmare, să aibă în vedere o TTF la nivelul Uniunii; îndeamnă, în acest context, Comisia și statele membre implicate în negocierile privind cooperarea consolidată să depună toate eforturile pentru a ajunge la un acord privind TTF înainte de sfârșitul lunii iunie 2023; încurajează restul statelor membre să se alăture acestei inițiative; consideră că TTF ca resursă proprie are un potențial ridicat de venituri, ceea ce ar facilita rambursarea datoriei NextGenerationEU și ar oferi mijloace sporite pentru a finanța prioritățile Uniunii; subliniază că orice propunere ar trebui să fie însoțită de o evaluare aprofundată a impactului, ar trebui să contribuie la obiectivele de politică ale Uniunii și să respecte principiul subsidiarității al UE;

19. atrage atenția asupra creșterii numărului de răscumpărări de capital social (răscumpărări de acțiuni) în Uniune; invită Comisia să evalueze fezabilitatea unei accize la răscumpărarea de acțiuni de către corporații, deoarece acest lucru ar permite generarea de noi resurse, descurajând în același timp această practică din ce în ce mai răspândită care recompensează acționarii străini în detrimentul investițiilor; invită Comisia, în acest sens, să evalueze impactul potențial al unei astfel de accize asupra pieței unice înainte de orice propunere viitoare; invită Comisia să evalueze, ca opțiune suplimentară, un cadru comun și standardizat privind impozitul reținut la sursă;

Taxa pe criptomonede

20. sugerează introducerea unei taxe europene pe criptoactive, urmând ca veniturile generate de aceasta să intre în bugetul Uniunii, fiind considerate o nouă resursă proprie; subliniază că piața mondială a criptoactivelor a crescut rapid (deși într-un mod neuniform) de la criza din 2008, capitalizarea ajungând până la 2 mii de miliarde EUR în mai 2021; constată că criptoactivele încep să fie considerate, într-o măsură tot mai mare, un mijloc veritabil de plată și parte a strategiilor de investiții; subliniază că reglementarea și impozitarea criptoactivelor la nivelul Uniunii este mai eficientă decât la nivel național, având în vedere mobilitatea lor ridicată și dimensiunea lor transfrontalieră; subliniază, în acest sens, că o taxă europeană pe criptoactive ar încuraja apariția unui cadru fiscal armonizat al criptoactivelor, ar fi mai coerentă cu caracterul transfrontalier al pieței criptoactivelor și ar încuraja adoptarea unor standarde fiscale la nivel mondial;

21. subliniază că, în cazul criptoactivelor, pot fi avute în vedere mai multe opțiuni de impozitare, cum ar fi un impozit pe câștigurile de capital rezultate din activitățile legate de criptoactive (pe baza unei rate uniforme de impozitare pentru toate statele membre), un impozit pe tranzacțiile cu criptoactive sau un impozit pe mineritul și comercializarea criptoactivelor, stabilit în funcție de consumul de energie electrică și de impactul asupra mediului al acestor activități; invită Comisia să evalueze impactul acestor opțiuni asupra pieței europene a criptoactivelor, să estimeze veniturile potențiale și să prezinte o propunere concretă;

Economia digitală

22. reamintește apelul său din cadrul poziției sale din 23 noiembrie 2022, când Parlamentul a afirmat că, dacă se va constata o lipsă clară de progrese la nivelul OCDE în direcția Convenției multilaterale până la sfârșitul anului 2023, ar trebui prezentată o propunere legislativă privind o taxă digitală sau o măsură similară care poate fi pusă în aplicare în mod unilateral și poate servi drept bază pentru o resursă proprie a Uniunii cu scopul de a genera venituri până în 2026; salută faptul că dezbaterea privind contribuția marilor furnizori de conținut digital la costurile de rețea este încă în desfășurare;

23. observă, în plus, că extinderea economiei datelor în Europa a condus la o creștere bruscă a traficului de date, în special în timpul pandemiei, și la beneficii economice substanțiale pentru marile companii din domeniul internetului și pentru sectorul telecomunicațiilor în ansamblu; este conștient de impactul fluxurilor de date asupra mediului; invită Comisia să identifice și să evalueze diferite măsuri pentru optimizarea acestui trafic de date și limitarea amprentei de carbon a acestuia, inclusiv prin stimulente financiare;

Resursele proprii bazate pe statistici

24. consideră că o valoare adăugată potențială ridicată poate fi oferită de resursele proprii sub forma contribuțiilor naționale bazate pe statistici, care oferă statelor membre un stimulent și o recompensă pentru punerea în aplicare eficace a politicilor la nivelul Uniunii; invită Comisia să realizeze o evaluare și o simulare privind impactul acestor contribuții naționale, calculate pe baza statisticilor din diverse sectoare ale politicii sociale și din domeniul mediului, în care sunt disponibile anual date Eurostat solide, fiabile, comune și armonizate;

25. consideră că domeniul de aplicare și cota de apel exactă ale unor astfel de contribuții naționale bazate pe statistici ar putea fi ajustate și calibrate astfel încât să se asigure corectitudinea generală a distribuției următorului pachet de resurse proprii; consideră că un astfel de pachet cuprinzător și bine calibrat de resurse proprii ar putea astfel înlocui și ar elimina complet nevoia de orice reduceri artificiale, corecții forfetare sau mecanisme de corecție existente în legătură cu componenta de venituri, care compromit coerența și forța stimulativă a politicii privind resursele proprii;

26. solicită, în special, instituirea unei resurse proprii bazate pe disparitatea salarială de gen; subliniază că, în cadrul acestui mecanism, o parte a contribuțiilor bazate pe VNB ar fi înlocuită cu o nouă cheie de repartizare care ar impune statelor membre cu un nivel mai ridicat al disparității salariale de gen să contribuie mai mult decât statele membre în care se înregistrează o disparitate salarială de gen mai scăzută, în mod proporțional;

27. solicită să se examineze posibilitatea de a introduce noi resurse proprii legate de alte tipuri de deșeuri decât deșeurile de ambalaje din plastic, ceea ce, printre altele, ar stimula statele membre să crească proporția de deșeuri destinate refolosirii și recuperării materialelor și, astfel, ar contribui la obiectivul unei economii circulare;

28. solicită instituirea unei resurse proprii bazate pe biodeșeuri; subliniază că, în cadrul acestui mecanism, o parte din contribuțiile bazate pe VNB ar fi înlocuită cu o nouă cheie de distribuție, care ar impune statelor membre care reciclează mai puține biodeșeuri să aibă o contribuție mai ridicată decât statele membre care reciclează mai multe biodeșeuri; solicită Comisiei să evalueze dacă ar putea fi pus în aplicare și un mecanism de stimulare pentru a reduce generarea de deșeuri periculoase și a sprijini decontaminarea în vederea facilitării reciclării acestora;

29. solicită instituirea unei resurse proprii bazate pe deșeuri alimentare; subliniază că, în cadrul acestui mecanism, o parte din contribuțiile bazate pe VNB ar fi înlocuită cu o nouă cheie de distribuție, care ar impune statelor membre să plătească contribuții în funcție de cantitatea de deșeuri alimentare generate într-un anumit an; consideră că această resursă proprie ar încuraja statele membre să pună în aplicare politici de reducere a deșeurilor alimentare în cadrul lanțului de producție și în etapa de consum;

Sursele de venituri, altele decât resursele proprii

30. reiterează faptul că orice venituri publice generate de punerea în aplicare a politicilor Uniunii, de asigurarea respectării reglementărilor Uniunii sau de utilizarea infrastructurii finanțate de Uniune ar trebui, în mod implicit și pentru a mutualiza beneficiile, să revină bugetului UE, ca resursă proprie sau venituri din altă categorie, în special în cazul în care activitățile de percepere a taxelor, colectare a veniturilor și asigurare a respectării normelor sunt organizate la nivel central de o instituție a Uniunii; invită Comisia, în contextul elaborării de propuneri, precum și Parlamentul și Consiliul, în calitate de autorități legislative, să respecte această abordare transversală în activitatea lor legislativă;

31. insistă asupra faptului că veniturile bugetare bazate pe impozite, taxe – cum ar fi cele care vor fi percepute pentru exonerarea de obligația de a deține viză în cadrul Sistemului european de informații și de autorizare privind călătoriile (ETIAS), când acesta va intra în funcțiune – primele percepute pentru emisiile excedentare, amenzile aplicate în materie de concurență, pe sancțiunile pentru încălcări ale normelor sau pe alte sancțiuni similare ar trebui să facă parte integrantă din bugetul anual; recunoaște că, având în vedere prevederile Tratatului, astfel de venituri trebuie să aibă în continuare un caracter auxiliar în raport cu resursele proprii avute în vedere la articolul 311, care trebuie să rămână principala sursă de finanțare a bugetului Uniunii;

32. atrage atenția asupra cazului special al veniturilor generate în contextul hotărârilor judecătorești în materie penală și, mai precis, asupra confiscării bunurilor în cazul nerespectării sancțiunilor Uniunii; solicită Comisiei să evalueze în detaliu modul în care astfel de venituri sau penalități colectate de autoritățile statelor membre ar putea fi puse la dispoziția bugetului Uniunii ca resursă proprie; sprijină ideea de a face din veniturile obținute din confiscarea și monetizarea bunurilor rezultate din activități infracționale o resursă proprie a Uniunii; sprijină ideea de a pune la dispoziție veniturile obținute din confiscarea și monetizarea activelor rusești pentru sprijinirea măsurilor de ajutorare și a efortului de reconstrucție din Ucraina; sugerează canalizarea acestor venituri prin intermediul bugetului general al Uniunii și asigurarea unei structuri de guvernanță care să implice Parlamentul Ucrainei și Parlamentul European;

Legitimitatea fiscală trebuie să fie asigurată de reprezentanți aleși: considerații constituționale, procedurale și istorice

33. reamintește că dezbaterea privind sursele de finanțare a integrării europene are o istorie îndelungată și tumultoasă; reamintește că articolul 49 din Tratatul de la Paris din 18 aprilie 1951 de instituire a Comunității Europene a Cărbunelui și Oțelului prevedea că „Înalta Autoritate este împuternicită să achiziționeze fondurile de care are nevoie pentru a-și îndeplini sarcinile prin impunerea de taxe pe producția de cărbune și oțel; [și] prin contractarea de împrumuturi”;

34. subliniază că articolul 201 din Tratatul de la Roma din 25 martie 1957 de instituire a Comunității Economice Europene prevedea că „Comisia trebuie să analizeze condițiile în care contribuțiile financiare ale statelor membre pot fi înlocuite cu alte resurse ale Comunității, în special cu venituri provenite din Tariful vamal comun, atunci când acesta din urmă a fost introdus definitiv”;

35. reamintește că șefii de stat sau de guvern din cele șase state membre, în comunicatul final al reuniunii la nivel înalt de la Haga din 2 decembrie 1969, „au convenit să înlocuiască contribuțiile statelor membre cu propriile resurse [și anume, ale Comunităților], luând în considerare toate interesele vizate în scopul de a obține în timp util finanțarea integrală a bugetelor Comunităților… și de a consolida competențele bugetare ale Parlamentului European”;

36. regretă faptul că, în pofida acestor obligații consacrate de dreptul primar, doar două noi resurse proprii au fost introduse după adoptarea Tratatului de la Luxemburg în 1970, și anume contribuția bazată pe VNB în 1988 și resursa proprie bazată pe deșeurile de ambalaje din plastic nereciclate în 2021;

37. recunoaște meritele resursei proprii bazate pe VNB, având în vedere funcția sa fiabilă de echilibrare; regretă predominanța de durată a ponderii contribuțiilor naționale în sistemul de resurse proprii, aceasta ridicându-se în prezent la aproximativ 80 %; subliniază ponderea modestă a resurselor proprii tradiționale și autentice, în special a taxelor vamale, care se ridică în prezent la aproximativ 13 %;

38. concluzionează că actuala finanțare a bugetului Uniunii este în contradicție cu intenția părinților fondatori ai Uniunii și cu spiritul tratatelor;

39. reamintește competențele sale consultative în ceea ce privește Decizia referitoare la resursele proprii; este convins că Parlamentului European ar trebui să i se acorde un rol mai pronunțat, în calitate de autoritate legislativă și bugetară în contextul adoptării legislației subiacente și în procedura bugetară anuală privind nivelurile de venituri și datorii; consideră, de asemenea, că Parlamentul European ar trebui să joace un rol mai important în procesul decizional privind resursele proprii, pentru a asigura vizibilitatea, legitimitatea și responsabilitatea democratică a finanțelor publice ale Uniunii;

40. reamintește că regimul resurselor proprii ar trebui să fie ghidat de obiectivele generale de simplitate, transparență și echitate; își reiterează poziția conform căreia reducerile și alte mecanisme de corecție ar trebui să fie abolite;

41. subliniază că este nevoie urgentă de progrese în ceea ce privește noile resurse proprii dincolo de cel de al doilea pachet inclus în AII; reamintește statelor membre că negocierile privind cadrul financiar multilateral post-2027 sunt fundamental legate de negocierile privind resursele proprii și de disponibilitatea suficientă a resurselor proprii; este pregătit să facă uz de toate competențele sale bugetare pentru a se asigura că se înregistrează progrese clare și efective în domeniul resurselor proprii;

o

o o

42. încredințează Președintei sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei și parlamentelor naționale.